

Lees de laatste updates over mijn 2e jaar in Spanje!

[View in browser](#)



Reizen

... naar Duitsland, Nederland en terug!



In een zin: deze maanden waren super leerzaam en kon ik ook echt wel zien hoe God mijn tijd in Barcelona gebruikt om heel bijzondere connecties tot stand te brengen en een brug creëert tussen landen, culturen en veel verschillende mensen. (geen zin in een hele lap tekst - sorryknorrie - sla dan alles over en door

naar de gebedspunten!!)

Pinksteren & ...



Met Pinksteren was ik in Duitsland, daar mocht ik een van de thema's op een Freedom-Encounter leiden. Het was een prachtig weekend met mooie ontmoetingen en aanmoedigende gesprekken.

Na de conferentie had ik nog een 'vrije dag' en ontmoette ik Anna, de Duitse vriendin, die op dit moment ook fundraising doet om fulltime zendelinge te kunnen zijn in Barcelona. Zij is mega muzikaal en heeft vooral een roeping voor voorbede en aanbidding.





Ondertussen gingen deze maand ook de volle voorbereidingen van de reis naar Nederland van start. De groep die op reis ging, verkocht elke zondag een ander latino-gerecht in hun kerk-cafetaria en haalde zo al het benodigde geld op. Ik gaf twee trainingen over interculturele missie en hielp hen te beseffen dat je eigen perspectief niet het enige perspectief op het leven is en soms niet eens in lijn staat met Gods perspectief. Velen culturen, kerken en landen denken het bij het rechte eind te hebben, daarom is het zo ongeloofelijk leerzaam om voorbij je eigen bubbel te kijken en écht in een andere cultuur te stappen.

In Nueva Vida, de daklozen missie, ging alles ongeveer zijn gangetje. Ik leer grenzen stellen en soms ook echt duidelijk zijn. Als men onze regels echt niet respecteert, komt er geen eten op tafel. Ook de diensten op zaterdagochtend blijven doorgaan en zijn een enorme zegen, voor ons als team en voor de mensen die komen. De laatste keer dat ik erbij was, kwam er een vrouw met haar drie kinderen. Het was zo fijn om te zien dat ze zich op hun plek voelden, omdat vaak bij de avondmaaltijden er veel te veel

mannen zijn die de situatie wat onprettig maken voor kids. Ik ben erg dankbaar met twee vrienden van me die zich aan deze diensten gecommitteerd hebben en ik bid dat God de juiste mensen nog aan ons team toe voegt. #TheLightHouseBCN.

Deze periode was ik ook weer wat actiever met het naar the gym gaan en naast dat me dat heel erg helpt als uitlaad klep, is het ook een goede plek om met locals in contact te komen. Vanaf de eerste keer dat ik Sandra zag, viel ze me al op, maar het duurde van groepslessen voordat we echt in gesprek raakten. Nu hebben we al een aantal keer koffie gedronken na een zweterige groesples en vertelt ze van alles over haar leven. Het idee is dat ik haar help bij Engels spreken en zij mij bekend maakt met het Catalaans, maar dat is slechts een smoes om haar over God's liefde te mogen delen.

Mijn mama's verjaardag wilde ik op de afstand ook mee vieren, dus ging ik met mijn huisgenootje uit eten en daarna kreeg ik ineens het idee om met de trein naar Blanes te gaan. Waarom? Geen idee, maar ik voelde dat ik lekker even op avontuur moest gaan. Boven op een uitzicht punt langs de kust, was ik net aan het nadenken over waarom ik daar was, toen er een meid van ongeveer mijn leeftijd op me afstapte en we zo aan de praat raakten over van alles en nog wat. Het mooie is, dat als mensen nu vragen aan mij wat ik doe in Barcelona, ik direct over God en Zijn missie kan beginnen! Ze was super geïnteresseerd en stelde me allerlei vragen. Na een middag en een avond kletsen, bracht ze me terug bij het treinstation en had ik er een vriendin bij. Later die week kwam ze nog naar Barcelona en ontmoetten we elkaar opnieuw en had ze nog een heel stel nieuwe vragen opgedaan. Ik kon echt de kern van het evangelie uitleggen en zij gaf me terug dat ze nog niemand had ontmoet die zo leefde naar haar geloof/normen & waarden. Dan kan ik alleen maar stil zijn en me

verwonderen over hoe veel moeite God doet om mensen te bereiken door soms heel onlogische maar toch Hemelse ontmoetingen (later hier nog een voorbeeld van).



Dit is Vera! Een nieuwe vriendin, Joodse achtergrond, groeide op in Rusland en woont nu in Israël!

Nederland



Dan was het alweer tijd om naar Nederland te reizen, sinds Duitsland was ik dat al een beetje aan het aftellen. Er waren al weer vier maanden voorbij sinds dat ik mijn familie gezien had, dus het was heel fijn om de koffer er weer bij te kunnen pakken. Na te landen op Rotterdam, reed ik met mijn broertje gelijk door naar de begrafenis van een heel geliefd persoon uit ons leven. Het was ongeloofelijk dubbel, want het is zo verdrietig om hem hier op aarde te missen, maar wetend dat hij nu zonder lijden bij Onze Hemelse Vader mag zijn is een ontzettende troost. Het was ook een hele troost om de hele kerk vol te zien zitten en te weten dat dit zijn diepste wens was.

De rest van de week bestond toen ook uit bijkomen en met familie zijn, maar ook vrienden op zoeken in Nijmegen.

De missieweek duurde van vrijdag 19 juni tot en met zaterdag 27 juni en dat was een geweldig mooie, indrukwekkende, leerzame,

soms schurende tijd. Ik zal proberen kort wat momenten uit te lichten, maar u mag me er altijd meer over vragen!

- Vrijdag bleek al dat het iet wat warmer zou gaan worden dan logisch is voor Nederland, dus de groep kwam een soort bedrogen aan omdat ik had gezegd dat het normaal kouder is dan in Barcelona. Dat dit was geïnterpreteerd als 'het is winter in Nederland', kan ik ook weinig aan helpen. Maar wel sneu dat de helft eigenlijk alleen lange broeken en truien bij had in een van de heetste weken van het jaar.
- Zaterdag waren de meesten er al en hadden ook de gastgezinnen hun eerste ontmoetingen gehad met de 'jongeren'. We mochten de kerktoren beklimmen en ontmoetten elkaar in de heerlijke tuin van Bart & Nelleke en sloten de avond af met de legendarische wedstrijd NL-ZWE. Met latino's geeft dat toch een ander gevoel.





- Zondagochtend vierden we het Heilig Avondmaal in de kerk van Puttershoek en werd de dienst geleid door Mark van Pelt, een dominee die zelf Spaans spreekt en missionary geweest is in Peru. Dit was een mega warm gebaar van welkom voor de groep! Ik zal nooit vergeten hoe ik aan de tafel naast een van de vrouwen zat, die direct na het proeven van de wijn zei:

‘Wat heerlijk zeg! Waar komt die vandaan?’... Die avond BBQ ‘den we met de kerk en de band van NZRTH, het was super gezellig en ook het aanbiddingsgedeelte met de band was super fijn.

- Maandag verkenden we Dordrecht, mochten we een kijkje nemen op dit missie plekken, waaronder het inloop huis van de Hoop en hadden we een inspirerende avond in de Hoeksteen met Randy. Het bezoeken van het inloophuis gaf mij een soort voorbeeld idee van hoe het hier in Barcelona er kan komen uit te zien.
- Dinsdag reisden we af naar Driebergen voor een trainingsdag op het kantoor van CAMA, voor mij was dit een beetje een dipdag. Ik ervoer veel geestelijke strijd en was ongelofelijk moe. Dus op de bank van Jan, die er niet was, viel ik half in slaap en kwam langzaam gelukkig wel wat bij.
- Woensdag moest de halve groep om negen uur stipt bij het inloophuis voor dak- en thuislozen in Amsterdam zijn (de tweede mijl) en ze waren zo waar een half uur te vroeg. Waar de groep die ik mee nam een kwartier te laat kwam, omdat het om 10 uur drukker op de weg was dan om 7 uur... Het was ook hier inspirerend om te zien hoe met name vrijwilligers vanaf de Veluwe dit huis trouw elke week openen en een veilige plek bieden voor mensen die die nergens anders kunnen vinden. Hierop volgde een wandeling over de wallen, om mensen een eerste ervaring te geven en we sloten de middag af met een evangelisatie activiteit met Steiger. Tijdens deze outreach kwam ik in gesprek met een jongeman van Filipijnse achtergrond, die zichzelf wel een christen beschouwde maar toch de indruk gaf verdwaald te zijn. We mochten op straat voor hem bidden, waarbij hij zichtbaar geraakt werd en zijn tranen binnen probeerde te houden. Dit terwijl er in het Spaans voor hem gebeden werd en hij daar

niks van begreep. De Geest doorbreekt de talen en grenzen! Als er dan daarna door een van de coffeeshop houders een satanistische opmerking gemaakt wordt, weet je in ieder geval dat de duisternis ook bewust is van wat je doet. Later hebben we de jongen nog verbonden aan missie plekken en kerken in Amsterdam!

- Donderdag was het tijd voor een prachtige tijd van Aanbidding bij de Tabernacle midden op de wallen. Een huis van voorbede vanuit Jeugd Met een Opdracht, we stapten binnen en werden gevraagd onze schoenen uit te doen: overal vloer bedekking. Maar ik dacht eigenlijk gewoon omdat het een 'heilige plek' was, een plek te midden van veel duisternis, waar Gods aanwezigheid heel tastbaar was. Hierna leerden we alles over de organisatie BrightFame, hun aanpak van relaties bouwen met de vrouwen op de wallen en getuigenissen van hoe ze mensen konden helpen. 'S Avonds deden we nog een outreach op de wallen en had ik een bijzonder gesprek met een zweedse schipper, die uit het niks op ons afstapte om te vragen naar de dichtstbijzijnde seks shop. Eerder had ik misschien simpelweg gezegd dat ik dat niet wist en doorgelopen. Nu vroeg ik voorzichtig waarom hij daarheen wilde en zo ontstond er een heel gesprek over zijn werk, eenzaamheid en hoe je dat gevoel dempt. Het was zo duidelijk dat we allemaal dezelfde basis verlangens hebben en dat iedereen diep diep van binnen naar de immense liefde van Jezus verlangt. We mochten voor hem bidden en zegenden zijn reis. Ik hoop dat hij nu op de lange zeereis naar Jezus zoekt in zijn eenzame momenten!
- Vrijdag, de heetste dag allertijden, zochten we beschutting is een shoppingmal, moest ik een van de mannen naar het vliegveld brengen omdat de eerste weeën van zijn vrouw

waren aangebroken en 's avonds hielpen we bij de CAMA dienst in Rotterdam. Hier kwam een deel van de jongeren bij een die deze zomer nog een korte missiereis met CAMA gaat maken. Ook NZRTH begeleide ons weer en het was een heel mooie dienst, ook al ging praktisch alles mis. Er was geen live verbinding mogelijk, de vertaler had moeite ons Nederlands bij te houden en het geluid viel op een gegeven moment compleet weg. Maar ondanks dat alles hebben we enorm genoten!

- Zaterdag was voor de groep de laatste ochtend van missie, nog een laatste keer op de wallen. Daar hadden ze nog heel bijzondere momenten met verschillende mensen en deelden ze plantjes uit en zagen ze met eigen ogen hoe de vrouwen vaak heel erg zoeken naar God en Jezus. Ik was er niet meer bij, ik ging op verjaardag bij mijn zusje en mijn energie was ondertussen ook al aardig op!

Als er een grote mythe uit de lucht geholpen is, is het wel dat deze vrouwen vrijwillig werken op de wallen of genoeg andere opties hebben. Dat het legaal is in Nederland, wil niet zeggen dat er Nederlandse vrouwen werken of dat het allemaal netjes is geregeld. Ook hier komen vrouwen terecht door mensen handel en alle missies zeiden hetzelfde: we hebben nog nooit iemand ontmoet die echt graag hier werkt.

Na het weekend reisde ik al weer af naar Spanje, daar verbleef ik een aantal dagen in het retraite huis van Acueducto om te acclimatiseren en bij te komen van 10 dagen lang aan staan van 8 tot 23 uur. Ondanks dat de omschakeling altijd even pittig is, was het een hele zegen om zaterdagochtend gelijk weer een dienst met de daklozen te hebben. Dan weet ik gelijk weer waarom ik naar Barcelona geroepen ben.

Tot slot heb ik een hele prestatie geleverd: een groep Latinos

punktueel laten zijn en zelfs zodanig dat ze eigenlijk overal aan het begin van de dag te vroeg waren...



Zo dit was 'm weer, een hele lap excuus! Hier wat concrete gebedspunten:

- Dat de zomerse hitte (lees 44 graden) me niet te veel wordt en ik het goed uithoud.
- Dat het team van de LightHouse en het functioneren steeds meer vaste vorm mag krijgen, zodat we niet alleen diensten hosten, maar ook mensen echt mogen discipelen (begeleiden) om Jezus beter te leren kennen en Hem te volgen.
- Dat de nieuwe vriendin van de gym blijft open staan voor het evangelie.
- Dat ik in augustus weer veilig naar Nederland mag komen voor rust, dienen op een conferentie en mijn verjaardag vieren!
- Dat de funding deze zomer goed rond mag komen en ik dan ook een fijne nieuwe woonplek mag vinden (ik moet voor november verhuizen).

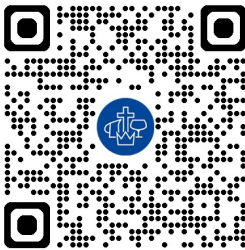
Dankpunten:

- Dat de missieweek zo'n goede week is geweest en we ontzettend veel mensen over Jezus mochten vertellen en Zijn liefde mochten tonen aan heel verschillende kanten van de samenleving.
- Dat alle reizen veilig zijn verlopen.
- Dat ik veel opbouwende gesprekken mocht hebben met velen van jullie over mijn werk in Barcelona en hoe jullie hier een onderdeel van kunnen zijn!
- Dat God me nu een tijd van rust geeft en ik een mini airco op mijn kamer heb, waardoor het iets beter vertoeven is dan

vorig jaar.



Love, REDEEMED



Ik word uitgezonden door CAMA
Zending. Hier vind je de project
& donatie pagina:

[Lianne de Haan - CAMA Zending](#)

CAMA



Je ontvangt deze mail omdat je een
donatie hebt gedaan via de CAMA
website of omdat je je mailadres hebt
doorgegeven!

[Unsubscribe](#)

